

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2018. gada 15. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija civillietās un komercietās – Piemērojamība – 1. panta 1. punkts – Jēdziens “Civillietas un komercietas” – Dalībvalsts emitētas obligācijas – Privātā sektora dalība šīs valsts parāda restrukturizācijā – Aizdevuma nosacījumu vienpusēja grozīšana ar atpakaļejošu spēku – Kolektīvās rīcības klauzulas – Prasība, ko privātie kreditori, šo obligāciju turētāji, kā fiziskas personas ir cēlušī pret minēto valsti – Valsts atbildība par darbībām vai bezdarbību valsts varas īstenošanā

Lieta C-308/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 25. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 29. maijā, tiesvedībā

Hellenische Republik

pret

Leo Kuhn.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], kas pilda pirmās palātas priekšsēdētāja pienākumus (referente), tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], J. Regans [*E. Regan*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerālvokāts: Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs: I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 19. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Hellenische Republik* vārdā – *K. Kitzberger, Rechtsanwältin*,
- *L. Kuhn* vārdā – *M. Brand, Rechtsanwalt*,
- Grieķijas valdības vārdā – *K. Boskovits*, kā arī *S. Charitaki, M. Vlassi* un *S. Papaioannou*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *P. Pucciariello, avvocato dello Stato*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes, M. Figueiredo un P. Lacerda*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin un M. Heller*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2018. gada 4. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Hellenische Republik* (Grieķijas Republika) un *Leo Kuhn* saistībā ar prasību, kuras mērķis ir panākt, lai tiktu izpildīti uz šīs dalībvalsts emitētām obligācijām attiecināmie aizdevuma nosacījumi, vai saņemt zaudējumu atlīdzību par to neizpildi.

Atbilstošās tiesību normas

ESM līgums

- 3 2012. gada 2. februārī Briselē (Beļģija) tika noslēgts Līgums par Eiropas Stabilitātes mehānisma dibināšanu starp Beļģijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Īriju, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Maltu, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Portugāles Republiku, Slovēnijas Republiku, Slovākijas Republiku un Somijas Republiku (turpmāk tekstā – “ESM līgums”). Tā 12. panta 3. punktā ir paredzēts, ka kolektīvās rīcības klauzulas kopš 2013. gada 1. janvāra attiecas uz visiem jaunajiem eurozonā emitētajiem valsts vērtspapīriem, kuru termiņš pārsniedz vienu gadu, tādā veidā, kas nodrošina, ka to juridiskā ietekme ir identiska.

Savienības tiesības

- 4 Regulas Nr. 1215/2012 4., 15. un 16. apsvērumā ir noteikts:

“(4) Dažas atšķirības starp valstu noteikumiem, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu, kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Būtiski ir noteikumi, lai vienādotu jurisdikcijas kolīziju normas civillietās un komercietās un lai nodrošinātu ātru un vienkāršu dalībvalstī pieņemto spriedumu atzīšanu un izpildi.

[..]

(15) Jurisdikcijas noteikumiem vajadzētu būt ļoti paredzamiem, un tiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils. Jurisdikcijai vienmēr vajadzētu būt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās strīda priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai kopējos noteikumus padarītu pārskatāmākus un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

(16) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīviem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saistība starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedības norisi. Ciešas saistības pastāvēšanai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jānovērš iespējamība, ka

prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamā dalībvalsts tiesā. Tas ir jo īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas.”

5 Šīs regulas 1. panta 1. punktā ir noteikts:

“Šo regulu piemēro civillietās un komercietās neatkarīgi no tiesas būtības. Tā neattiecas jo īpaši uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām vai uz valsts atbildību par darbību un bezdarbību, īstenojot valsts varu (*acta iure imperii*).”

6 Minētās regulas 4. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt minētās dalībvalsts tiesā neatkarīgi no viņu pilsonības.”

7 Šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir formulēts šādi:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī:

1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem, – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās.”

Grieķijas tiesības

8 Saskaņā ar iesniedzējtiesas lēmumu Grieķijas Centrālās bankas grāmatojuma sistēma ietver uz katra dalībnieka vārda atvērtus kontus, kam šīs Centrālās bankas vadītājs ir atļāvis šajā sistēmā piedalīties.

9 Saskaņā ar Likuma 2198/1994 6. panta 2. punktu Grieķijas Centrālās bankas grāmatojuma sistēmas dalībnieki var piešķirt ieguldītājiem kā trešajām personām ar obligāciju saistītas tiesības, taču tiesisks darījums, ar kuru tiek piešķirtas šīs tiesības, ir saistošs tikai starp attiecīgajiem darījuma dalībniekiem, un ir tieši izslēgta jebkāda labvēlīga vai nelabvēlīga ietekme uz Grieķijas Republiku.

10 Saskaņā ar šī likuma 6. panta 4. punktu obligācija tiek nodota, iereģistrējot to minētās sistēmas dalībnieka konta kredīta sadaļā.

11 Turklāt 2012. gada 23. februāra Likumā 4050/2012 par Grieķijas valsts emitēto vai nodrošināto vērtspapīru grozīšanas noteikumiem ar obligāciju īpašnieku piekrišanu (FEK A' 36/23.2.2012) būtībā ir paredzēts, ka noteiktu Grieķijas valsts obligāciju turētāji saņem “restrukturizācijas” priekšlikumu, kurā Grieķijas valsts tās aicina lemt, vai tās piekrīt šajā priekšlikumā norādīto atbilstošo vērtspapīru grozīšanai.

12 Saskaņā ar šī likuma 1. panta 4. punktu grozījumus saistībā ar norādītajiem vērtspapīriem var pieņemt kopsapulcē ar kvorumu, kas ir puse no attiecīgo obligāciju kopuma, kā arī jāsaņem kvalificētā vairākuma, kurš pārstāv vismaz divas trešdaļas dalībnieku kapitāla, piekrišana.

13 Minētā likuma 1. panta 9. punktā ir paredzēta arī pārstrukturēšanas klauzulas jeb “kolektīvās rīcības klauzulas” (turpmāk tekstā – “CAC”) ieviešana, kas ļauj grozīt sākotnējos aizdevuma nosacījumus ar neatmaksātā kapitāla turētāju kvalificētā vairākuma pieņemtiem lēmumiem, kuri tiek piemēroti arī mazākumam.

14 Saskaņā ar šo tiesību normu lēmums, ko ir pieņēmuši obligāciju turētāji, apstiprināt vai noraidīt Grieķijas valsts iesniegto pārstrukturizācijas piedāvājumu ir saistošs visiem attiecīgajiem obligāciju kreditoriem un atceļ visus vispārējos vai speciālos likumus, visus administratīvos lēmumus un visus līgumus, kas tam ir pretrunā.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 15 Neprecizētā datumā pirms 2011. gada *L. Kuhn*, dzīvojošs Vīnē (Austrija), ar Austrijā reģistrētas depozītu bankas starpniecību ieguva Grieķijas Republikas emitētās valsts obligācijas ar nominālvērtību 35 000 EUR, attiecībā uz ko ir piemērojamas Grieķijas tiesības un kas tiek tirgotas Atēnu biržā (Grieķija) kā “dematerializēti vērtspapīri”, tas ir, valsts parāda reģistrā ierakstīti prasījumi. Šie dematerializētie vērtspapīri tika ierakstīti Grieķijas Centrālās bankas grāmatojuma sistēmā.
- 16 Šis valsts obligācijas, kuru atmaksas termiņš bija 2012. gada 20. februāris, tika ierakstītas vērtspapīru konta kredīta sadaļā, kura turētājs šajā depozītu bankā ir *L. Kuhn*. Runa ir par uzrādītāja vērtspapīriem, kas saskaņā ar aizdevuma nosacījumiem dod tiesības uz kapitāla atmaksu, iestājoties atmaksas termiņam, un uz procentu samaksu.
- 17 Iesniedzējtiesa uzskata, ka nav nekādu līgumisku attiecību starp *L. Kuhn* un Grieķijas Republiku
- 18 Šī tiesa uzskata, ka gan no Likuma 2198/1994 normām, gan no aizdevuma nosacījumiem, kas attiecas uz aplūkotajām valsts obligācijām, izriet, ka par to obligāciju turētājiem un kreditoriem, kuras ir pārgājušas Grieķijas Centrālās bankas norēķinu kontu sistēmas dalībnieku turējumā ar ierakstīšanu šo dalībnieku konta kredīta sadaļā, ir kļuvuši minētās sistēmas dalībnieki ar nosacījumu, ka, tā kā pēdējie minētie nevar piešķirt ar minētajām obligācijām saistītās tiesības ieguldītājiem trešajām personām, šāds tiesisks darījums rada tiesiskas sekas tikai starp attiecīgajiem darījuma dalībniekiem un ir tieši izslēgta jebkāda labvēlīga vai nelabvēlīga ietekme uz Grieķijas Republiku.
- 19 Pēc Likuma 4050/2012 pieņemšanas Grieķijas Republika konvertēja *L. Kuhn* iegūtās obligācijas, nomainot tās pret jaunām valsts obligācijām ar zemāku nominālvērtību.
- 20 Iesniedzējtiesa norāda, ka atbilstoši *L. Kuhn* apgalvotajam Grieķijas Republika līdz šīs konvertācijas dienai maksāja procentus, ieskaitot tos uz viņa vārda atvērtā kontā Austrijā reģistrētā bankā. Tā precizē, ka *L. Kuhn* tādējādi konvertētās obligācijas esot pārdevis par 7831,58 EUR, kādēļ viņam esot radušies zaudējumi 28 673,42 EUR apmērā, kas atbilst obligāciju nominālvērtībai to atmaksas termiņā, tas ir, 2012. gada 20. februārī, pieskaitot procentus un izmaksas.
- 21 *L. Kuhn* cēla prasību pret Grieķijas Republiku *Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien* (Vīnes Civillietu apgabaltiesa, Austrija), prasot ar attiecīgajām obligācijām saistīto sākotnējo aizdevuma nosacījumu izpildi vai zaudējumu atlīdzības samaksu sakarā ar to neizpildi.
- 22 Ar 2016. gada 8. janvāra rīkojumu šī tiesa atzina, ka tai nav starptautiskās jurisdikcijas, lai izskatītu šo prasību.
- 23 Izskatot par šo rīkojumu iesniegto apelācijas sūdzību, *Oberlandesgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē, Austrija) ar 2016. gada 25. februāra rīkojumu noraidīja iebildumu par Austrijas tiesu jurisdikcijas neesamību, pamatojoties uz to, ka *L. Kuhn* prasība ir pamatota nevis ar Grieķijas tiesību aktu, bet gan ar sākotnējiem aizdevuma nosacījumiem, kas attiecas uz aplūkotajām valsts obligācijām, un ka tiesa, kurai ir jurisdikcija, tiek noteikta saskaņā ar Grieķijas tiesību aktiem un tā konkrētajā gadījumā ir kreditora domicila vietā – vietā, kurā bija jāatmaksā naudas parāds.
- 24 Par šo rīkojumu Grieķijas Republika iesniedza “ārkārtas kasācijas sūdzību” *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija).
- 25 Šī tiesa uzskata, ka, ciktāl *L. Kuhn* pieprasa, lai Grieķijas Republika izpildītu ar attiecīgajām valsts obligācijām saistītos aizdevuma nosacījumus, viņš pamatoti atsauca uz apgalvotajām tiesiskajām attiecībām starp viņu kā šo obligāciju ieguvēju un Grieķijas Republiku kā minēto obligāciju emitenti, jo pastāv “sekundāras” līgumiskās tiesības atbilstoši Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punktam.

26 Šādos apstākļos *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Regulas Nr. 1215/2012] 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi,

- ka izpildes vieta šīs tiesību normas izpratnē arī – kā šajā gadījumā – vairākkārtēja līgumiska prasījuma nodošanas gadījumā ir jānosaka saskaņā ar pirmo līgumisko vienošanos;
- ka faktisko izpildes vietu gadījumā, ja tiek izvirzīts prasījums par tādu valsts obligāciju kā šajā gadījumā, konkrēti, Grieķijas Republikas emitēto obligāciju, nosacījumu ievērošanu vai attiecīgi par zaudējumu atlīdzību šī prasījuma neizpildes dēļ, pamato jau procentu no šīs valsts obligācijas iemaksāšana valsts teritorijā esoša vērtspapīru noguldījuma turētāja kontā;
- ka fakts, ka ar pirmo līgumisko vienošanos ir noteikta juridiskā izpildes vieta [minētās tiesību normas] izpratnē, liedz izdarīt pieņēmumu, ka vēlākā faktiskā līguma izpilde pamato – vēl vienu – izpildes vietu šīs [pašas] tiesību normas izpratnē?”

Par prejudiciālo jautājumu

27 Uz dodot šo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai tādā situācijā, kāda ir pamatlietā, kad persona ar depozītu bankas starpniecību ir ieguvusi dalībvalsts emitētas valsts obligācijas, Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka “attiecīgās saistības izpildes vieta” tiek noteikta saskaņā ar aizdevuma nosacījumiem, kas ir noteikti minēto obligāciju emisijas laikā, vai saskaņā ar minēto nosacījumu, piemēram, procentu samaksas, faktiskās izpildes vietu.

28 Grieķijas Republika, kā arī Grieķijas un Itālijas valdības apgalvo, ka pamatlieta nav uzskatāma par “civilietu un komerclietu” Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkta izpratnē, jo tā attiecas uz dalībvalsts suverēnajām tiesībām pieņemt tiesību aktus sava valsts parāda pārstrukturēšanai.

29 Līdz ar to vispirms ir jānosaka, vai tāda lieta, kāda ir pamatlieta, var tikt uzskatīta par “civilietu un komerclietu” minētā 1. panta 1. punkta izpratnē.

30 Saskaņā ar šo tiesību normu Regula Nr. 1215/2012 neattiecas jo īpaši uz “valsts atbildību par darbību vai bezdarbību, īstenojot valsts varu (*acta iure imperii*)”.

31 Tā kā ar Regulu Nr. 1215/2012 ir atcelta un aizstāta Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civilietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.), Tiesas sniegtā interpretācija par šīs pēdējās minētās regulas noteikumiem attiecas arī uz Regulu Nr. 1215/2012, ja šo abu Savienības tiesību instrumentu noteikumi var tikt atzīti par ekvivalentiem (spriedumi, 2016. gada 16. novembris, *Schmidt*, C-417/15, EU:C:2016:881, 26. punkts, un 2017. gada 9. marts, *Pula Parking*, C-551/15, EU:C:2017:193, 31. punkts).

32 Tā tas ir Regulas Nr. 44/2001 1. panta 1. punkta un Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkta gadījumā, kuros ir paredzēts, ka šo regulu piemērošanas joma ir “civilietas un komerclietas”, tomēr nedefinējot šī jēdziena saturu un piemērojamību, attiecībā uz ko Tiesa ir nospriedusi, ka tas ir jāuzskata par autonomu jēdzienu, kas ir jāinterpretē, atsaucoties, pirmkārt, uz šo regulu mērķiem un sistēmu un, otrkārt, uz vispārējiem principiem, kas izriet no valsts tiesību sistēmām kopumā (spriedumi, 2015. gada 11. jūnijs, *Fahnenbrock u.c.*, C-226/13, C-245/13 un C-247/13, EU:C:2015:383, 35. punkts, kā arī 2017. gada 9. marts, *Pula Parking*, C-551/15, EU:C:2017:193, 33. punkts).

- 33 Šīs interpretācijas rezultātā no Regulas Nr. 1215/2012 piemērošanas jomas tiek izslēgtas konkrētas darbības vai tiesu nolēmumi apstākļu dēļ, kas raksturo tiesiskās attiecības starp lietas dalībniekiem vai tiesvedības priekšmetu (spriedums, 2007. gada 15. februāris, *Lechouritou* u.c., C-292/05, EU:C:2007:102, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Tādējādi Tiesa ir nospriedusi – lai gan noteiktas tiesvedības starp valsts iestādi un privāttiesību subjektu var ietilpt šīs regulas piemērošanas jomā, tas tā nav gadījumā, ja valsts iestāde rikojas, īstenojot valsts varu (spriedums, 2007. gada 15. februāris, *Lechouritou* u.c., C-292/05, EU:C:2007:102, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 35 Tas tā ir it īpaši strīdu gadījumā, kas ir saistīti ar to, ka kāds strīda dalībnieks īsteno valsts varu, jo tas izmanto plašas pilnvaras salīdzinājumā ar parastām tiesību normām, kas piemērojamas attiecībās starp privātpersonām (spriedums, 2007. gada 15. februāris, *Lechouritou* u.c., C-292/05, EU:C:2007:102, 34. punkts).
- 36 Attiecībā uz pamatlietu līdz ar to ir jānosaka, vai tās pamatā ir Grieķijas Republikas darbības, ar kurām ir īstenotas valsts varas pilnvaras.
- 37 Kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 62. un nākamajos punktos, šajā gadījumā šīs īstenošanas izpaušme izriet gan no starp Grieķijas Republiku un pamatlietā aplūkoto valsts obligāciju turētāju pastāvošo attiecību grozījumu rakstura un kārtības, gan no ārkārtas apstākļiem, kuros šie grozījumi ir izdarīti.
- 38 Ar Grieķijas likumdevēja pieņemto Likumu 4050/2012 un CAC ieviešanu ar atpakaļejošu spēku, kas veikta ar šo likumu, šie vērtspapīri ir aizstāti ar jauniem vērtspapīriem, kuru nominālvērtība skaidri ir zemāka. Šāda vērtspapīru aizstāšana nebija paredzēta ne sākotnējos aizdevuma nosacījumos, ne Grieķijas tiesību aktos, kas bija spēkā vērtspapīru, uz kuriem attiecas šie nosacījumi, emisijas laikā.
- 39 Tādējādi šāda CAC ieviešana ar atpakaļejošu spēku atļāva Grieķijas Republikai paredzēt visiem vērtspapīru turētājiem šo vērtspapīru finanšu nosacījumu būtiskus grozījumus, tostarp tiem no minētajiem, kas vēlējās iebilst pret šiem grozījumiem.
- 40 Turklāt šī bezprecedenta rīcība, ieviešot CAC ar atpakaļejošu spēku un grozot minētos finanšu nosacījumus, kas no tiem izriet, notika smagas finanšu krīzes ārkārtas apstākļos. To it īpaši noteica vajadzība saistībā ar starpvaldību palīdzības mehānismu pārstrukturēt Grieķijas valsts parādu un nepieļaut tā restrukturizācijas plāna neizdošanos, lai novērstu šīs valsts maksātnespēju, kā arī nodrošinātu eurozonas finanšu stabilitāti. Ar 2011. gada 21. jūlija un 26. oktobra deklarācijām eurozonas valstu un valdību vadītāji tādējādi apstiprināja, ka attiecībā uz privātā sektora līdzdalību Grieķijas Republikas situācijai bija vajadzīgs ārkārtas risinājums.
- 41 Šīs situācijas ārkārtas raksturs izriet arī no tā, ka saskaņā ar ESM līguma 12. panta 3. punktu CAC kopš 2013. gada 1. janvāra attiecas uz visiem jaunajiem eurozonā emitētajiem valsts vērtspapīriem, kuru termiņš pārsniedz vienu gadu, tādā veidā, kas nodrošina, ka to juridiskā ietekme ir identiska.
- 42 No minētā izriet, ka, ņemot vērā to nosacījumu un apstākļu ārkārtas raksturu, kuros tika pieņemts Likums 4050/2012, saskaņā ar ko pamatlietā aplūkoto valsts obligāciju sākotnējie aizdevuma nosacījumi tika vienpusēji un ar atpakaļejošu spēku grozīti, ieviešot CAC, kā arī to vispārējo interešu mērķi, pamatlietas pamatā ir valsts varas izpaušme un tā ir Grieķijas darbību rezultāts, īstenojot šo valsts varu, tādējādi šī lieta nav “civillietā un komercietā” Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkta izpratnē.
- 43 Šādos apstākļos uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda lieta kā pamatlietā – saistībā ar prasību, ko pret to ir cēlusi fiziska persona, kura ir ieguvusi kādas dalībvalsts emitētas obligācijas, un ar ko tiek apstrīdēta minēto

obligāciju apmaiņa pret obligācijām ar zemāku vērtību, kura ir uzspiesta šai fiziskajai personai ar likumu, ko valsts likumdevējs pieņēmis ārkārtas apstākļos un ar ko šie nosacījumi ir vienpusēji un ar atpakaļejošu spēku grozīti, ieviešot CAC, saskaņā ar kurām attiecīgo obligāciju turētāju vairākums var uzspiest šādu apmaiņu mazākumam, – nav “civillieta un komerclieta” šīs tiesību normas izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda lieta kā pamatlieta – saistībā ar prasību, ko pret to ir cēlusi fiziska persona, kura ir ieguvusi kādas dalībvalsts emitētas obligācijas, un ar ko tiek apstrīdēta minēto obligāciju apmaiņa pret obligācijām ar zemāku vērtību, kura ir uzspiesta šai fiziskajai personai ar likumu, ko valsts likumdevējs pieņēmis ārkārtas apstākļos un ar ko šie nosacījumi ir vienpusēji un ar atpakaļejošu spēku grozīti, ieviešot CAC, saskaņā ar kurām attiecīgo obligāciju turētāju vairākums var uzspiest šādu apmaiņu mazākumam, – nav “civillieta un komerclieta” šīs tiesību normas izpratnē.

[Paraksti]